

PŘEDMLUVA K ČESKÉMU VYDÁNÍ

Čtenáři se dostává do rukou rozšířené druhé vydání Angelologie v českém jazyce. Za čtyři roky, které uplynuly od jejího prvního vydání ve slovenštině, se obsahově podstatně prohloubila. Přibyly nové kapitoly, znění starých je doplněno a zpřesněno a kniha je rozdělena do dvou svazků. Do celkového obrazu dějin jsme včlenili řadu dalších kulturních fenoménů z různých historických období a geografických oblastí. V tomto vydání jsou zařazeny i kapitoly z dějin přírody, i když ještě zdaleka netvoří ucelený systém.

Překvapující množství dokladů svědčí o tom, že inteligentní zákonitost se projevuje i tam, kde se dosud věřilo, že panuje chaos a slepá náhoda. Ve světových dějinách se střídají ve stejném časovém řádu tytéž archetypy jako ve velkém v evoluci přírody a v malém v životě jednotlivce. Životopis člověka, dějiny lidstva vcelku a dějiny Země podléhají jednomu zákonu a to je skutečnost fundamentálního významu. Jednotu světa, která byla pro zřece minulosti předmětem kontemplativního nazírání, jsme zde znovuobjevili jako vědecký fakt.

Zvláštního významu nabyla naše spolupráce s průkopníkem slovenské chronobiologie Prof. MUDr. Miroslavem Mikuleckým, DrSc. Zpracovali jsme více než sto matematicko-statistických studií kulturních vln a potvrdili existenci synchronicit a rytmů v dějinách exaktními metodami inferenční statistiky. Výsledky jsme zveřejnili na vědeckých konferencích a v odborných časopisech. Fakt, že počítače identifikují pomocí frekvenční analýzy a Fourierových rozvoju v dějinách tytéž rytmy, jaké jsme předem předpovídali, umlčel skeptické hlasy, podle nichž rytmy v dějinách vidí jen nadšenci, kteří je tam chtějí vidět.^{Páleš 1-3, Páleš & Mikulecký 1-8}

Society of Integrated Sciences uděluje každoročně cenu Zdeňka Kleina za nejlepší transdisciplinární práci z neuroendokrinologie a lidské etologie. Za rok 2004 tuto cenu získal náš článek o periodické globální pubertě a 500-letém rytmu romantismu uveřejněný v *Neuroendocrinology letters*.^{Páleš & Mikulecký 5}

V říjnu 2002 se na Katedře všeobecných dějin Filosofické fakulty Univerzity Komenského konalo interdisciplinární kolokvium k Angelologii, kde přednesli své příspěvky religionisté, filozofové, historikové, psychologové a matematici. Oponenti dostali možnost přednést své dlouho slibované zničující argumenty proti Angelologii, ale vysvitlo, že žádné neexistují.^{Páleš 3}

Profesor *Franz Halberg*, ředitel Centra chronobiologie na Univerzitě v Minnesotě a jeden z kmotrů chronobiologie, se na náš podnět začal zabývat 500-letými rytmy a potvrdil jejich existenci v dějinách medicíny, dějepisectví, poezie a vojenských konfliktů. Rytmy přibližně stejné délky se mu podařilo identifikovat v letokruzích kalifornských sekvojí a v barevnosti stalagmitů podzemních jeskyní.^{Halberg, Holmgren, Nintcheu-Fata}

Několik studentů obhájilo v návaznosti na Angelologii diplomové práce.^{Jablonský, Moravčíková}

Lze říci, že Angelologie byla akceptována alespoň potud, že odkryla reálný fenomén, který si žádá nějaké vysvětlení. I když badatelé vycházející z materialistické tradice zatím vyvíjejí úsilí tím směrem, že hledají zdroj těchto synchronicit a rytmů ve výkyvech zemského magnetismu, cyklech sluneční činnosti, v neznámém kosmickém záření nebo v neviditelných

Bůh Otec jako Stařec dnů obklopený andělskými chóry. Řecká ilustrace z 12. stol.

magmatických proudech v zemských hlubinách. Angelologie se stala součástí vědeckého diskursu a nepochybujeme o tom, že důkladný výzkum nevyhnutelně povede k poznání, že jde o jev, který nelze vysvětlit žádnými dosud známými fyzikálními silami.

Angelologie je vědecký objev, který svou povahou nemůže neinterferovat s náboženskými představami člověka, podobně jako kdysi evoluční teorie. Na rozdíl od Darwinova objevu však s tradičním křesťanstvím nekoliduje, ale skvěle ho potvrzuje. Jeden exemplář knihy jsme proto věnovali papeži *Janu Pavlu II.* s průvodním dopisem, že ji lze využít k obnově vážnosti křesťanství. Přišel formální děkovný dopis od papežského nuncia, na obsah knihy však církev nereagovala. Oficiální postoj církevních institucí není vůbec žádný, ani kladný ani záporný, ačkoli někteří kněží čtou Angelologii soukromě. Církev, založená dnes již jen na autoritě a tradici, nejsou schopny reagovat na nové poznatky o duchovním světě, s nímž dávno ztratily vlastní spojení. Vyslaný zástupce bohoslovecké fakulty nakonec na kolokviu o Angelologii nepřednesl žádný příspěvek. Alespoň polemické porovnání s tradiční věroukou by věřícím mohlo přinést hluboce povzbuzující zážitek konvergence mezi vědou a vírou.

Uplynulé čtyři roky přispěly i k dalšímu vykrystalizování sofiologické metody bádání. Angelologie je konkrétním naplněním principů, jež ve všeobecné rovině vytyčil *Vladimír Solovjov* ve svých *Filosofických základech komplexního vědění*. Jakýkoli poznatek považujeme za celistvý pouze tehdy, když se v něm dostanou do souladu všechny tři roviny poznávání: intuitivně-mystická, logicko-filosofická a empiricko-vědecká. Uplatňujeme syntetickou metodu, která vyžaduje, aby duchovní princip odpozorovaný v jedné oblasti zůstal platný i po přenesení do jiných oblastí (například z lidské psychologie do chemie, z kunsthistorie do botaniky, ze sociologie do zoologie apod.). V angelologii přírody navazujeme na skvělá pozorování goetheanistické a antroposofické přírodovědy. Důsledně se však vyhýbáme pokušení překlenout mezery v poznání odvoláváním se na autoritu duchovního učitele a každé nadsmyslové poznání prověřujeme i pomocí tvrdých empirických metod.

Angelologie prolamuje některé hluboce vžitě myšlenkové zvyky tak radikálně, že na mnoho lidí dosud působila jen jako Rorschachův test – jako nečitelný útvar, v němž každý vidí něco jiného podle své vlastní povahy. I ti, kteří ji zavrhovali, i ti, kteří ji chválili, ji málo chápali, protože ji nedokázali používat. Správně chápaná vede k rozvoji nové schopnosti imaginativní logiky, která je předstupněm sluneční jasnovidnosti. Kniha slouží především jako příklad, který má podnítit čtenáře ke cvičení a vlastním pokusům s touto novou schopností. Kdo si ji osvojí, má pocit, jako by se probudil z kolektivní hypnózy, z mentální sugesce, která ho do té doby činila slepým vůči skutečným jasným jako den.

Na podzim 2002 jsme začali se Školou angelologie, nejprve pro Němce mluvící posluchače ve Vídni, a od podzimu 2004 i pro Čechy a Slováky na Slovensku. K nejpřesvědčivějším zážitkům žáků této školy patří ten okamžik, kdy poprvé dokáží čistě duchovním zrakem pozorovat obrazy z budoucnosti nebo z dávné minulosti, o níž nikdy předtím nečetli ani neslyšeli. Čtenář musí testovat míru svého pochopení právě na tom, zda to dokáže. Pokud to nedokáže, musí se ptát sám sebe, co dělá nesprávně.

Angelologie se podobá imaginativní matematice, v níž závěry vyplývají jeden ze druhého s určitou nevyhnutelností a výsledek se musí shodovat s ověřitelnou realitou. Pokud se neshoduje, někde nastala chyba. Čtenář

VYTRÍBENÍ ZJEVNÝCH PRAVD V ROZUMOVÉ
PRAVDY JE NAPROSTO NEZBYTNÉ, POKUD SE
TÍM MÁ POMOCI LIDSKÉMU POKOLENÍ.

GOTTHOLD EPHRAIM LESSING

by měl o každém myšlenkovém kroku vědět, čím je opodstatněný, a zastavit se tam, kde mu to není jasné. Věří-li, že jsou jednoduše neopodstatněné a mohly by znít i jakkoli jinak, podobá se takovému posluchači, který by na hodině matematiky ani nepostřehl, že jde o něco více než jen o kreslení, beletrii nebo nějaký svévolný náboženský systém či ideologii. Nejenže by tvrzením nerozuměl, ale ani by nevěděl, že bylo zapotřebí něčemu rozumět. Samozřejmě by potom nebyl schopen vyřešit žádnou matematickou úlohu. Takoví čtenáři Angelologie proto nejsou schopni Angelologii nijak použít.

Je potřebné si uvědomit, že sofiologická metoda je z principu exaktnější než dnes běžně zažitá vědecká metodologie. Kromě běžných kritérií vědeckosti vyžaduje splnit ještě další, přísnější požadavky a není jednostranná. Není v ní možná taková libovůle jako v současných akademických vědách, kde je každý poznatek zčásti výsledkem exaktních postupů a zčásti úplně svévolných předpokladů. Nejlepším důkazem toho jsou čerstvé poznatky, které jsme v prvním vydání vytyčili jako pravděpodobné, ačkoli v té době ještě nebyly známy, avšak mezitím se potvrdily. Například objev nejstaršího kruhového observatoria v Gosecku, vykopávky monumentálních staveb v jihoamerickém Carale, okolnosti zániku mayské říše. Na malbách v Teotihuacanu z venušského období není zobrazen ráj boha deště Tlaloca, ale – jak jsme očekávali – bohyně lásky a květin Xochiquetzal. Běžná věda není schopna dělat takovéto predikce, neboť každý badatel by předpověděl něco jiného, podle své osobní koncepce.

Každá otázka, na niž se nám podařilo dát odpověď v této knize, samozřejmě vyvolává řadu dalších otázek; výsledný obraz není bez protirečení a nachází se v neustálém vývoji. Tak je to dobře, protože jinak by čtenáři ani nepodněcoval k vlastnímu myšlení. Jen abstraktně vymyšlené teorie jsou bezrozporné a uzavřené. Zde se však zabýváme skutečným životem v celé jeho konkrétnosti a bohatství. Není to teorie podobná hodinovému strojků poskládanému z konečného počtu součástí (mechanických pojmů), které se dají rozebrat a nic víc již neobsahují. Zde máme co do činění se skutečně živými duchovními bytostmi. Je dobrodružstvím poznávat je, je to jako dívat se do očí milované bytosti, jejíž tajemství mají tisíc významů a jsou bezedná.

Chceme poděkovat všem těm, kteří nadaci Sophia po jedno desetiletí nezištně podporovali, jakož i těm, kteří její podněty uvádějí do života v rámci svých profesí. Tvoří společenství, které vyjádřilo vůli vybudovat kulturu na vyšších, ušlechtlejších hodnotách a v sofiologii si vyvíjí tomu odpovídající nástroj světonázorové sebereflexe a poznávání. Nezapomínejme, že budoucí slovanská kultura se zrodí z toho, že lidem začne do denního vědomí prosvitat první stupeň nadvědomí – vědomí andělů.

Bratislava, 20. srpna 2004

William Adolphe Bouguereau: *Andělská hudba*